

CE TREBUIE SĂ FAC SĂ FIU MÂNTUIT?

Mulți întrebă aceiași întrebare așa cum a făcut mulțimea din ziua Cincizecimii. După ce ei au fost convinși de păcat, au strigat, “Ce să facem?” Iar Petru le-a răspuns, “Pocăiți-vă” Fapte 2:37-38.

Mulți nu înțeleg ce înseamnă pocăința. Mulțimi se întristează că au păcătuit și chiar fac o reformă pe dinafară pentru că le este frică că cursa lor de a face rău le va aduce suferință asupra lor. Însă aceasta nu este o pocăință autentică în sensul Scripturii. Ei se plâng pentru posibila suferință decât pentru păcat.

Biblia nu învață că păcătosul trebuie să se pocăiască înainte ca ei să asculte de invitația lui Hristos “Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.” Matei 11:28. Puterea lui Hristos este cea care conduce spre pocăință adevărată. Petru a arătat aceasta foarte clar în declarația sa către Israelii atunci când a spus, “Pe acest Isus, Dumnezeu L-a înălțat cu puterea Lui, și L-a făcut Domn și Mântuitor, ca să dea lui Israel pocăința spre iertarea păcatelor.” Fapte 5:31. Așa cum nu ne putem pocăi fără Duhul lui Hristos pentru a ne trezi conștiința, tot așa noi nu putem fi iertați fără sângele lui Hristos.

Hristos este sursa oricărui impuls corect. El este Singurul care poate sădi în inimile noastre ură pentru păcat. Orice dorință pe care o ai pentru adevăr și puritate, orice convingere de păcătoșenia ta, este o evidență că Duhul Său lucrează în inima ta.

Când inima se supune influenței Duhului lui Dumnezeu, conștiința va fi trezită, iar păcătosul va discerne ceva din adâncimea și sfințenia temeliei guvernului lui Dumnezeu în cer și pe pământ – care este legea Sa sfântă. “Lumina aceasta era adevărata Lumină, care luminează pe orice om, venind în lume,” iluminează orice cămăruță secretă al sufletului, iar lucrurile ascunse ale întunericului sunt descoperite (vezi Ioan 1:9). Convingerea se aprinde în minte și în inimă. Păcătosul obține un sens al neprihănirii lui Dumnezeu și simte teroarea de a apărea în vinovăția și necurăția lor, înaintea acestui Cercetător al inimilor. Deasemenea el privește iubirea lui Dumnezeu, frumusețea sfințirii, bucuria purității; el tânjește să fie curățat și să fie restorat în comuniune cu Cerul.

Isus a spus: “Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii” Ioan 12:32. Hristos trebuie să fie arătat ca Salvatorul care a murit pentru păcatele tale cât și pentru ale lumii întregi; și după cum Îl privești pe Mielul lui Dumnezeu pe crucea Calvarului, misterul răscumpărării va începe să se desfășoare înțelegerii tale, iar bunătatea lui Dumnezeu te va conduce la pocăință. În a muri pentru păcătoși, Hristos a manifestat o iubire infinită; și cum privești iubirea Sa, vă va înmuia inima, vă va impresiona mintea, și vă va inspira pocăința sufletului.

Tu ai putea să reziști acestei iubiri și să refuzi să fi atras direct către Isus. Iar cum privești pe Mântuitorul pe crucea Calvarului, s-ar putea să te miri și să întrebi, “De ce a trebuit ca acest om să moară?” Răspunsul este, datorită păcatului. Datorită încălcării legii (1 Ioan 3:4). Care lege? Cele zece porunci ale lui Dumnezeu.

După cum aceste zece porunci sunt examinate, devine clar că nimeni nu le-a păstrat perfect, și astfel toți au păcătuit și merită moartea (Romani 3:23, 6:23). Însă în a examina viața perfectă a lui Hristos, ne este descoperit că El a păstrat toate poruncile Tatălui Său și că n-a păcătuit, atunci de ce a trebuit ca El să moară pe cruce? Pentru că Tatăl L-a trimis pe Isus aici jos pentru a salva pe păcătoși de penalitatea morții.

Apoi păcătosul începe să realizeze marea iubire pe care Dumnezeu Tatăl o are către el prin a trimite Singurul Său Fiu pentru a fi substitutul penalității păcatelor, și că Isus trebuie să-l fi iubit foarte mult pentru ca să îndure de bună voie crucificarea. Deasemenea începe să realizeze că dacă nimeni n-ar fi călcat legea lui Dumnezeu, atunci Hristos n-ar fi trebuit să moară.

Păcătosul începe să realizeze deasemenea că deoarece el a ales să păcătuiască, el e vinovat pentru a-l pune pe Mântuitorul pe cruce ca să moară. La această realizare inima lui se rupe de durere, și că fără iertare de păcate el este pierdut. Astfel întregul plan de răscumpărare – Hristos ca Răcumpărător, Substitut și Mare Preot înaintea lui Dumnezeu pentru ispășirea păcatelor – începe să se deschidă înaintea ochilor lui. El vede că Hristos este singura lui salvare, linia de legătură între Dumnezeu și om, Singurul care poate face un pod între prăpastiile pe care păcatul l-a făcut, și pentru a-l aduce înapoi în comuniune și în armonie cu Dumnezeu și legea Sa încă o dată (1 Ioan 1:9).

Astfel, din iubire pentru Dumnezeu și Hristos, o alegere este făcută pentru a nu mai încălca legea lui Dumnezeu. Însă cum, s-ar putea să vă întrebați? “Cum e posibil ca să nu mai păcătuiesc?” Cum a rezistat Hristos ispitei la orice pas? A fost prin credință că a primit putere și har de la Tatăl Său pentru a fi capabil să biruiască și să reziste păcatului. Hristos a rezistat la toate ispitele lui Satana prin a avea legea lui Dumnezeu scrisă în inima Sa și prin a face voia lui Dumnezeu (Psalmi 40:8, 119:11). Astfel orice păcătos, prin a exersa aceeași credință în Dumnezeu asemenea lui Hristos, va avea legea lui Dumnezeu scrisă în inima lui și i se va da harul și puterea necesară de la Dumnezeu prin Hristos pentru a fi capabil să biruiască orice ispită și pentru a rezista toate avansurile lui Satana pentru că el îl urmează pe Dumnezeu și face voia Lui.

Astfel este că din iubire pentru Dumnezeu și Isus Hristos pe care El L-a trimis, că păcătosul hotărăște să păzească legea lui Dumnezeu și devine un împlinitor al voiei Sale. Și neprihănirea lui Hristos devine a lui prin credință, Dumnezeu devine Tatăl Său iar el copilul Său (2 Corinteni 6:14-18). Astfel realizarea devine clară că legea lui Dumnezeu este o imagine al caracterului Său, și că Hristos este gloria și neprihănirea legii.

Dacă tânjești după ceva mai bun decât această lume poate dărui, recunoaște această voce ca fiind vocea lui Dumnezeu în sufletul tău. Cere-I lui Dumnezeu să-ți dea pocăință adevărată, să-ți descopere pe Hristos în iubirea Sa infinită și curăție perfectă. În viața Mântuitorului principiile legii lui Dumnezeu – iubirea supremă a lui Dumnezeu către oameni – au fost exemplificate perfect. Bunăvoință și iubire neegoistă a fost baza oricărei acțiuni ale Sale. Doar privind la Hristos și lăsând ca lumina Mântuitorului să cadă asupra noastră pentru ca să putem vedea păcătoșenia inimilor noastre și tânjind după curățarea lui Hristos să ne umple cu Duhul Său dulce.

S-ar putea că v-ați gândit că viața voastră a fost destul de bună și cu un caracter moral corect, și să credeți că nu aveți nevoie să vă umiliți inima înaintea lui Dumnezeu asemenea păcătosului obișnuit: însă când lumina lui Hristos strălucește în sufletul vostru, veți vedea că păcatul a întinat orice acțiune a vieții. Atunci veți ști că neprihănirea voastră este într-adevăr ca niște haine mânjite (Isaia 64:6), și că doar sângele lui Hristos vă poate curăța de murdăria păcatului, și să vă reînnoiască inima după asemănarea Sa.

O rază din slava lui Dumnezeu, o licărire din puritatea lui Hristos penetrând sufletul, face orice pată a necurăției distinctă, și arată diformitățile și defectele caracterului uman. Face aparentă dorințele nesfinte, infidelitatea inimii, și necurăția buzelor. Niciun păcat comis nu poate fi ascuns, ci va sta împotriva noastră la judecată dacă nu ne pocăim și dacă nu vor fi acoperite de sângele lui Hristos. Toate faptele de neloialitate în încălcarea Legii lui Dumnezeu nu pot fi ascunse, ci vor fi expuse păcătosului sub influența cercetătoare al Duhului lui Dumnezeu. Sub această convingere, spiritul său este trezit, iar el se detestează de el însuși când privește caracterul fără pată și curat al lui Hristos.

Dacă-ți vezi păcătoșenia, nu aștepta să te faci mai bun. Mulți cred că ei nu sunt destul de buni să vină la Hristos, și decid să aștepte până când se poartă mai bine. Însă tu nu poți aștepta să devii mai bun prin eforturile tale însuși (vezi Ieremia 13:23). Ajutorul tău este doar în Dumnezeu. Nu aștepta pentru convingeri mai puternice, oportunități mai potrivite, sau pentru simțăminte mai sfinte. Tu nu poți face nimic prin puterea ta. Trebuie să vi la Hristos așa cum ești.

Însă nu aștepta prea mult! Nu te înșela cu gândul că Dumnezeu în marea Sa iubire și îndurare, va salva pe cei care au refuzat harul Său. Urăciunea teribilă a păcatului poate fi estimată doar în lumina crucii. Când oamenii presupun că Dumnezeu e prea bun pentru a da la o parte pe păcătos, să se uite la Calvar. Hristos a venit de bună voie să moară la Calvar pentru a dovedi că nu este nici o altă cale prin care omul să poată fi salvat. Fără acest sacrificiu infinit a fost imposibil pentru rasa umană să scape de puterea mândritoare al păcatului și pentru a fi restorat în comuniunea cu ființele sfinte; a fost imposibil pentru ei să devină părtași ai unei vieți spirituale. Datorită acestei fapte Hristos a luat asupra Lui vinovăția celui neascultător, și a suferit în locul său. Iubirea, suferința și moartea Fiului lui Dumnezeu mărturisesc către enormitatea păcatului și declară că nu este scăpare din puterea ei, și nu este speranță pentru o viață mai înaltă, ci doar prin a ne supune sufletul lui Hristos.

Adam și Eva s-au convins înșiși că pentru un lucru atât de mic ca a mânca din fructul interzis nu ar putea să rezulte o asemenea consecință teribilă după cum le-a spus Dumnezeu. Însă acest lucru mic a reprezentat încălcarea legii sfinte și de neschimbat a lui Dumnezeu, și i-a separat de Dumnezeu iar astfel au deschis porțile morții și al necazurilor din lumea noastră. Cerul Însuși a simțit efectele rebeliunii împotriva lui Dumnezeu. Calvarul stă ca un memorial al sacrificiului uimitor necesar pentru a ispăși pentru încălcarea legii divine de către om. Haideți să nu privim păcatul ca pe un lucru de mică importanță. Păcatul a costat prețul infinit al vieții Fiului lui Dumnezeu în ordine pentru a răscumpăra umanitatea din acesta.

Mulți acceptă o religie intelectuală, o formă a evlaviei, când inima nu este curățată. Fie ca rugăciunea ta să fie lui Dumnezeu “Crează în mine o inimă curată...și pune în mine un duh nou și statornic” Psalmi 51:10. Poartă-te cu credincioșie cu sufletul tău însuși. Fi la fel de persistent, și serios cum ai fi dacă viața ta muritoare ar fi în primejdie—pentru că într-adevăr este! O speranță presupusă și nimic mai mult îți va dovedi veșnicia ruinată.

Studiază Cuvântul lui Dumnezeu cu rugăciune. Acel Cuvânt îți prezintă prin legea lui Dumnezeu și viața lui Hristos, marile principii ale sfințirii, “fără care nimeni nu va putea vedea pe Domnul” Evrei 12:14. Te convinge de păcat, îți arată clar calea către salvare. Dăruiește atenție acestuia ca vocii lui Dumnezeu vorbind sufletului tău, și o dată ce îl vei asculta vei fi curățat și eliberat din puterea păcatului prin puterea și lucrarea lui Dumnezeu în viața ta.

“Cum își va ținea tânărul curată cărarea? Îndreptându-se după Cuvântul Tău.” Psalmi 119:9.

“...duceți până la capăt mântuirea voastră cu frică și cu tremur. Căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi, și vă dă după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea.” Filipeni 2:12-13.

O dată ce vezi enormitatea păcatului, și te vezi exact așa cum într-adevăr ești, nu renunța în disperare. Hristos a venit să salveze păcătoșii. Noi nu ne putem împăca cu Dumnezeu, oh, ce iubire minunată! – Dumnezeu în Hristos “a împăcat lumea cu Sine Însuși” 2 Corinteni 5:19. El curtează prin iubirea Sa tandră inimile copiilor Lui greșiti. Nici un părinte pământesc nu ar putea să fie atât de răbdător cu greșelile și erorile copiilor lui așa cum este Dumnezeu cu aceia pe care El caută să-i salveze. Nimeni n-ar putea să imploreze cu mai multă gingășie pe păcătos. Niciodată buzele umane n-au scos asemenea implorări tandre celui pierdut decât El o face. Toate promisiunile și avertizările Lui nu sunt decât iubirea de nespus al suflării Sale.

Când Satana vine să-ți spună că ești un mare păcătos, și că nu se merită să încerci să-L slujești pe Dumnezeu, privește spre Răscumpărătorul tău și vezi lumina Sa, și vorbește despre meritele Sale. Recunoaște-ți păcatul, însă spune dușmanului că “Isus Hristos a venit în lume să salveze păcătoșii” și că tu poți fi salvat prin iubirea Sa de neasemuit (vezi 1 Timotei 1:15). Noi suntem într-adevăr mari păcătoși, însă Hristos a murit pentru ca noi să putem fi iertați cu desăvârșire. Meritele

sacrificiului Său sunt suficiente pentru a fi prezentate tatălui în dreptul nostru. Acelui căruia i s-a iertat cel mai mult Îl vor iubi cel mai mult, și vor sta cel mai aproape de tronul Său pentru a-L lăuda pentru sacrificiul și iubirea Sa infinită. Atunci când cuprindem în profunzime iubirea lui Dumnezeu, atunci vom realiza cel mai bine urăciunea păcatului. Când vedem lungimea lanțului care a fost coborât din cer pentru noi, atunci când înțelegem ceva despre sacrificiul infinit pe care Hristos l-a făcut pentru noi, inima se va topi de tandrețe și părere de rău.

Pocăința pentru păcatele noastre este necesară (vezi Proverbe 29:1; Luca 13:2-5; Apocalipsa 2:5), însă dacă noi nu avansăm mai departe decât în pocăința pentru păcate, aceasta nu ne va ajuta la nimic. Noi trebuie “să aducem...roduri vrednice pentru pocăință” Luca 3:8. Cu alte cuvinte, noi trebuie să părăsim și să punem deoparte păcatele noastre (vezi Proverbe 28:13; Efeseni 4:17-32). Să nu ne punem deoparte lucrarea de părăsire a păcatelor și căutarea curăției inimii prin Isus, deoarece păcatul indiferent cât de mic poate să apară, poate să fie îngăduit doar cu riscul de a va pierde sufletul. Ceeace nu biruim ne va birui pe noi și ne va aduce distrugerea. Dacă alegem să păcătuim, noi suntem slujitori ai păcatului și în robia celui care l-a creat – Diavolul (vezi Ioan 8:34; Romani 6:16; 2 Petru 2:19; 1 Ioan 3:8). Iar plata pe care Diavolul o plătește slujitorilor lui nu este suficient pentru a trăi – “Pentru că plata păcatului este moartea” (Romani 6:23). Însă dacă alegem să slujim pe Dumnezeu, atunci vom fi eliberați de păcat prin Hristos. Și ceeace Hristos dă slujitorilor Săi credincioși este suficient pentru a trăi – pentru că “darul lui Dumnezeu este viața veșnică prin Isus Hristos Domnul nostru” Romani 6:23.

Însă orice faptă de încălcare, orice neglijare sau refuzare al harului lui Hristos, va reacționa asupra ta însuși; va împietri inima, depravând voința, amorțind înțelegerea, și nu doar făcându-te mai puțin rezistent ispitelor, însă mai puțin capabil de supunere la implorarea tandră al Duhului lui Dumnezeu.

Chiar o singură trăsătură rea de caracter sau o dorință păcătoasă care e tânjită cu persistență, în cele din urmă va neutraliza toată puterea Evangheliei. Aceia care manifestă sfidare pentru Dumnezeu și adevărul Său, vor secera recolta pe care o seamănă. În toată Biblia nu există o avertizare mai înfricoșătoare împotriva jocului cu păcatul decât că “cel rău este prins în însăși nelegiuirile lui și este apucat de legăturile păcatului” Proverbe 5:22.

Hristos este gata să te elibereze din păcat, însă El nu vă va forța voința; iar dacă printr-o persistentă păcătuire voința ta va fi cu totul îndoită spre rău, și nu va fi nici o dorință pentru a fi eliberat, și nu vei accepta harul Său, ce altceva ar putea El să mai facă? În cele din urmă te-ai distrus tu singur printr-o refuzare determinată a iubirii Sale. Însă acest destin teribil nu trebuie să fie al tău.

“...Hristos Isus a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu.” “Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii.” “Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!” 1 Timotei 1:15; 2 Corinteni 6:2; Evrei 3:7.

Pentru a înrola într-un curs corespondență biblică de GRATIS, pentru mai multă informație vă rog să scrieți la adresa următoare:

**“Let There Be Light” Ministries
PO Box 328
Rogue River, OR 97537
www.LightMinistries.com**